

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. In pace multos torpescere, & in delicias diffundi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

det, coram toto Mundo, unicuique secundum opera sua Calum vel Or-
eum; non raro tamen, & quidem sæpe etiam clementissimo amo-
re, edit quædam exempla vindictæ, è quibus intelligamus, esse
aliquem oculum qui omnia videt, esse Mundi Rectorem, qui non
dormiat; esse Iudicem qui rebus humanis attendat. Et quamvis
omnis huius vitæ poena comparatione merito clemens sit appel-
landa, quædam tamen sunt satis luculentæ, vt ex ijs haud obscure
homines conijcere possint, qualibus supplicijs rei in futuro sæculo
sint exagitandi. Si enim in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet?
Si tempore gratiæ tanta mala immittit peccatoribus cælestis Pa-
ter, quid facturus est supremus & incorruptus Iudex, tempore se-
ueritatis? Quæ cogitatio multos reuocat à peccatis accumulandis.
Itaque inter ordinarias, sed atrociores poenas Dei, est bellum,
cuius calamitate & præterita scelera puniuntur, & futuris
fomenta subtrahuntur, & Dei cognitio ac timor castigatis inge-
neratur, vt ad ipsum, precibus, elemosynis, pœnitentiæque con-
fugere, vitamq; ac mores ad frugem bonam conuertere compellantur.

VI.

Ergo igitur omnia bella, motus omnes & seditiones nihil
aliud sunt, quàm flagella Numinis, errores nostros, & indignitates
vel corrigentia, vel plectentia. Quando enim diuturna pax,
& vitæ prosperæ longa felicitas opes auget, auget & delicias, &
quamdam morum licentiam ac libertatem. Hic se se humanus
animus diffundit in voluptates, & conscientia laxatur, virtus
languet, mens corrumpitur, memoria Conditoris sui obliuiscitur,
voluntas denique facit, quidquid lubet. Quod in potentioribus
longè potentiùs euenit. Si enim Principes, Reges, aut alij Mo-
narchæ diu floreat, si omnia illis ad votum fluant, si neminem
timeant; si diuitijs & potentia crescant, crescunt & cristæ illis, &
animi, & se pænè Deos arbitrantur, neminiq; aut homini, aut
Numini volunt esse subiecti. Itaque intolerandâ superbiam, suam
prosperitatem, prouinciæ aut regni sui tranquillitatem & poten-
tiam, non diuinæ prouidentia & bonitati, sed suæ maiorumque
suorum prudentiæ & meritis ascribunt; putantque se non bene-
ficia, sed debita accepisse. Quare non se Superis gratos exhibere
student, sed à maiorum suorum pijs institutis declinantes, quæ il-
li diui-

li diuinæ iræ placandæ liberaliter fundauerunt, minuunt, abrogant, euertunt; nullo discrimine inter sacra & profana facto. Nimirum potentiam licentia sequitur; & idem est, posse, quod licere, apud eos, quibus libido pro lege est. Igitur ita paulatim viuunt, ac si ipsi omnium, & adeo juris quoque iudices essent, à nemine iudicandi. Principis ad mores plebs se accommodat, eademque via incedit, post præsentem; tandemque ita omnia geruntur, ac si nullus esset in mundo Deus. Quid igitur? an non debet irasci? an non excitetur *tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus à vino?* præsertim Angelis omnibus, omnibusque Diuis cælitibus, quorum clientes tantopere læduntur, clamantibus: *Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius, & fugiant, qui oderunt eum, à facie eius.* Sæpe diu expectat, sæpe conuiuet, quasi non videret iniquitatem; cum tamen impleta est mensura peccatorum, & reges, & regna punit, dum scilicet eos pristina protectione destituit; dum eos excecatur; dum consilia sana noxijs finit permutare; dum denique perfidiam finit fidelitati anteferre. Ita enim loquitur: *Ecce dominator Dominus exercituum auferet à Ierusalem & à Iuda validum & fortem; omne robur panis, & omne robur aquæ; fortem, & virum bellatorem, iudicem, & Prophetam, &c.*

Psal. 77. 4.

Psal. 67. 2.

Ios. 3. 1.

CAPVT LX.

Ob peccata, non solum imperia Ethnicorum, sed etiam, tempore Iudicum, Israëlitas bellis fuisse à Deo castigatos.

Hanc diuinæ Iustitiæ vindictam in omnibus retro historijs reperiemus: nam & ortus, & interitus regnorum, hinc originem traxerunt. Istâ enim ipsâ de causâ mundi Moderatur, magna quædam regna, imperia, & monarchias introduxit, quæ sine magnis bellis, & funestis cladibus populorum neque inchoari, neque conseruari poterant, vt Assyriorum, Persarum, Græcorum, Romanorum. Sicut autem istorum reges in aliorum impiorum mortalium pœnam excitati sunt; ita vicissim ipsi extincti, eorumque regna, ob suorum scelerum multitudinem & immanitatem excisa perierunt. Assyrij à Nino Beli filio trigessimum aut trigessimum primum & vltimum regem habuere

I.

Diodor. lib. 3.